Marea Împărăție

On Ianuarie 15, 2017

Plutește drept înainte spre a întâlni ceea ce te împlinește și îți dă un sens.

Am avut dintotdeauna un puternic sentiment de predestinare, din acela care te reprezintă până la punctul maxim al valorii absolute, însoțit de o eternă căutare - de la tentație la deznodământ - a ceea ce nu știam cum se împlinește, dar pe care așteptam cu nerăbdare să-l înfrunt. Nu puteam să continui să cred în întâmplare, mai ales că multe din viața mea păreau să depășească măsura coincidențelor dintre desfășurarea evenimentelor și scenariile atât de des închipuite. Era cazul să experimentez o nouă imagine, o abordare a conceptului: *"Go Forward in the future, and never go back ! "*

Certitudinea existenței mele, pe care o vânasem atât de frenetic de-a lungul anilor, și sensul pe care încercam să îl dau acestei certitudini, era datorat conștiinței unei anumite superiorități, sub forma visului, care reușea să revină în propria-mi responsabilitate de a acționa fără teamă și fără de prihană, asemenea sângelui care se întoarce la inimă prin vene, circulând fără niciun fel de obstacol.

În contextul vieții celui ce cunoaște totul și compune totul, a maestrului alchimiei care compune și descompune în magicul lui creuzet elementele aflate în fuziune, s-a dat mai întâi de toate proba ambiției de a conduce o expediție ce se va păstra multă vreme în memoria timpului.

Expediția, despărțirea de lume, făcută după toate regulile unui compromis semnat cu mine însumi, crezutul într-un Dumnezeu creator impersonal în timpul refugierii mele într-o stare de contradicție, fără să știu încotro să-mi concentrez eforturile, era începutul unui refuz acordat temporarului, sarcinii de a rămâne neschimbat în fața unei oglinzi rotunde *that reflects the true visage of the perpetually youthful protagonist* . Numai călătoria *into the unknown of darkness* a reușit să mă maturizeze.

Mirror, mirror, on the wall ! Who's the overpowered playable character inside the vortex core of Life?

Leadership: Ești pregătit să învingi ceea ce ai fost nevoit să descoperi singur, pe măsura coincidențelor dintre desfășurarea evenimentelor și scenariile atât de des închipuite de mintea ta și ascunse înlăuntrul ființei tale?

Nu credeam că mă voi vedea străbătând calea plină de ridicol a lui Don Quijote, către marele vis, catapultat într-o lume a poveștilor unde totul devine verosimil și autentic, lovindu-mă de șocul experienței deciziilor pline de cutezanță, ca un acrobat care sare fără plasă de siguranță în virtutea consecințelor nefaste. Luptând cu irealități de genul morilor de vând, trecând prin ipostaza de înger căzut, agent al resentimentului și al negației, am reușit să-mi mobilizez chiar ultima suflare de oboseală, pentru că și suferința are sens prin faptul că poate fi îndurată.

Să accept particularismul a ceea ce este doar permis, silit să fiu atent la distanța care îl desparte pe rege de supus, *without the strengh of nerve which forms a hero* . Să îndur fluctuațiile tensiunii vocii lăuntrice, ce-mi repeta într-una că lumea nu mai ascunde decât iluzii, în corelare cu frecvența lor de vibrație, fără să caut să ascult sunetul timpului care trece prin materie. Asta a însemnat „să învinge ceea ce am fost nevoit să descopăr singur ! ”

Era tot mai iritabilă prezența șocurilor slăbiciunii mele față de receptoarele acelor legi umane ce aveau ca rezultat constatarea contrarietății unei gândiri care încerca, involuntar, să apere puritatea unei noi părți din viață. Toate suișurile și coborâșurile, destinul mi le montase în paralel cu efortul de a le atribui un sens, fără posibilitatea compensării corespunzătoare a celor mai rapide variații de putere - puterea unei trăiri virtuoase, din perspectiva moralei care dublează orice act valoric și specific, aprofundând însemnătatea manifestării superioare a voinței.

Lumea este doar plată, gândeam eu. Ulterior am constatat că este rotundă, la fel ca oglinda care mă reflecta.

Leadershipul se înscrie în înfruntarea unei duble expuneri: mai întâi te expui unei experiențe care ți-ar putea complica viziunea asupra lumi și apoi te expui unei căderi în gol acolo unde ar trebui să fii mai tare.

Leadership: Ești îndeajuns de ambițios să duci prezentul în memoria viitorului, sub semnul gloriei de a fi mai mult decât o ființă trecătoare?

Închipuiți-vă un om fără un viitor strălucit, *an unknown being* , dar care își descoperă pe la jumătatea vieții puterea de a schimba viitorul prin exercitarea responsabilă a voinței. Priviți-l pe Magellan, șchiop și împiedicându-se mereu, cu toate astea demonstrând lumii că fapta cutezătoare se împlinește prin urmărirea constantă a unui ideal înscris în lozinca *"Reușești sau Mori"* . Şi priviți-l pe Columb, existând numai prin dorință, traversând Oceanul Atlantic, urmărind o himeră care părea să nu se materializeze niciodată.

După cum un pictor genial reușește să creeze din nimic o capodoperă, tot astfel ei au dat rostului căutării lor un sens gravat pe granitul istoriei lumii, ceva nobil, o șoaptă scurtă în tăcerea veșniciei: gloria descoperirii !

Şi să nu uităm felul în care celebrul scriitor, Ştefan Zweig, caracteriza ambițiile puternice: *"În adâncul unui suflet mare trăiește dârz spiritul neliniștit de cercetare. Dacă a pus o dată un gând stăpânire pe un astfel de om, dacă îl obsedează până în ultima fibră a gândirii și a simțirii sale, atunci se produce într-însul o neîncetată febră lăuntrică. Un gând viu nu vrea niciodată să trăiască și să piară într-o singură ființă muritoare. El cere spațiu, lume, libertate. De aceea bate pentru el ceasul în care ideea lui vitală încearcă să năvălească dinlăuntru în afară, asemeni unei aschii dintr-un deget infectat de puroi, asemeni pruncului din trupul matern, asemeni fructului pârguit de coajă. Un om înzestrat cu patimă și trufie nu va răbda în cele din urmă să gândească el singur ideea lui vitală. În mod irezistibil va trebui să ceară ca în sfârșit lumea toată s-o împărtășească alături de el."*

Leadershipul este o demonstrare a ideii despre cine ești în privința a ceea ce poți să înfăptuiești, pe care toată lumea o împărtășește alături de tine.

Şi amintiți-vă cuvintele Domnului, care de 2000 de ani străbat inima marilor descoperitori: *"Dacă vrei să ajungi la Marea Împărăție, lasă totul și urmează-mă pe mine ! "* Căci, realmente, trebuie să pornești într-o expediție lungă, s-o înfrunți cu îndârjire pentru a obține victoria totală în lupta cu "diavolul fricii" și să te ții cu dinții de ceea ce vrei să duci mai departe. Acesta este privilegiul Îngerilor, să existe în ambele dimensiuni: a vieții și a morții, în fața oricăror experiențe.

Marea Împărăție este consecința directă a unei expediții de succes. Este echivalentul marii revelații la care se ajunge numai prin eforturile Prometeice, este simbolul ambiției unui colos în înfruntarea unei lumi necunoscute și amenințătoare.

Ea corespunde Graal-ului găsit de Percival, această nestemată uitată care cuprinde tot ce-i mai bun din om, o formă de absolut, focul zeiesc, rolul unității de măsură pe care o ai de oferit universului. Este rezultatul căutarii profunde a aspectului satisfactiei vieții, ce te aduce aproape de împlinirea la care tot timpul ai visat. Este simbolul exteriorizării manifestării voinței, făcută cu intenția de a crea, modifica sau stinge raporturile cu lumea. Având ecou spre însușirile calităților omenești înăscute, dar trecute sub aripa proiectoare a clipei care se naște și se pierde totodată în "negura vremii".

Meritul fiecărui mare descoperitor, din orice domeniu, este că are curajul să se îndepărteze de lume și să pornească într-o călătorie în mijlocul unui ocean neexplorat. Şi fiecare astfel de cuceritor de noi teritorii, sub imperiul ambiției puternice ce se distinge prin statornicie, va fi permanent inspirat în călătoria sa de cuvintele pline de har pe care Regina Isabela i le-a adresat lui Cristofor Columb înainte de ultima lui expediție, hotărâtoare:

"Plutește drept înainte, și dacă pământul pe care îl cauți nu există încă, fii sigur că Dumnezeu îl va crea într-adins pentru a-ți răsplăti îndrăzneala."

Source: https://neculaifantanaru.com/marea-imparatie.html